

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om indkøbsforeninger for mindre jordbrugere.

(Lovforslag nr. 92. Fremsat 20/11 74).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Erik Andersen (S):

Jeg kan på mit partis vegne tilsige landbrugsministeren vores støtte til dette lovforslags behandling.

De samvirkende danske Indkøbsforeninger for mindre Jordbrugere er efter vor opfattelse en sund og fornuftig virksomhed, der medvirker til, at de knap 30.000 medlemmer får mulighed for under lempelige vilkår at foretage de nødvendige investeringer, som de igangværende strukturændringer inden for landbruget kræver også for de mindre brug. De foreslåede justeringer dels af grundværdierne som følge af den 15. alm. vurdering, dels af de maksimale udlånsbeløb som følge af prisstigningerne vil vi gerne se nærmere på i udvalget.

Jeg har med nogen undren bemærket, at landbrugsministeren kun har foreslået, at reservefondsmidlerne kan anvendes til fremtidig finansiering af indkøb til medlemmerne, og jeg vil gerne spørge ministeren, om dette lovforslag har været forhandlet med De samvirkende danske Husmandsforeninger.

Kaj Larsen (FP):

Fremskridtspartiet er ikke tilhænger af denne lovs grundlag, som går ud på at stille skatteydermidler til rådighed til en bestemt afgrænset del af erhvervslivet til en særlig lav rente. Især i en tid, hvor der er knaphed på midler til investering i erhvervslivet, anser vi kapitalens frie bevægelighed for mere hensigtsmæssig til at udnytte de begrænsede midler, der er til rådighed, på bedst mulig måde til størst mulig fordel for hele samfundet.

Men dette forslag går imidlertid ikke ud på at udvide selve loven, men tager kun sigte på at udnytte de midler, som allerede er bevilget, på en mere hensigtsmæssig måde, og på den baggrund kan jeg tilsige en positiv støtte til forslaget.

Raunkjær (V):

Som en forløber for en formodet afvikling af denne lovgivning kommer her lovforslaget om ændring af lov om indkøbsforeninger.

Loven som helhed har jo virket godt gennem årene, men efter at landbrugslovgivningen må betragtes som en helhed, er der ikke rigtig mulighed for at fortsætte med en særlig lovgivning som denne. Men jeg synes, det er fornuftigt som foreslået her, at reservefondsmidlerne på ca. 1,8 mill. kr., der er opsamlet gennem årene, nu frigives; der er jo garanti nok i forvejen. Jeg synes også, det er rigtigt ved denne lejlighed at ændre satserne for lånegrænserne for udlån set i relation til den inflatoriske udvikling og ligeledes en ajourføring af grundværdigrænsen set i forhold til opvurderingerne ved 15. alm. vurdering.

Fra venstres side vil vi støtte lovforslaget.

Erik Hansen (RV):

Der er ting i det foreliggende lovforslag, som det radikale venstre kan tiltræde, det gælder således klart i spørgsmålet om de ajourførte ejendomsstørrelser fra 14. til 15. vurdering. Jeg vil sige på samme måde, at ajourføringen af lånebeløbene svarende til den almindelige kroneforringelse er en ganske naturlig ting: både den enkelte og de, der låner i fællesskab, vil kunne få finansieret deres maskinkøb.

Men når jeg så skal fortsætte, bliver til slutningen til ministerens forslag til lovændring noget behersket. Lovændringen er ikke en erhvervsvenlig politik; den er det modsatte. Stort set hele folketinget har været enig om at søge ført en erhvervsvenlig politik. Likviditeten er overalt i erhvervslivet meget stram; den er også meget stram i landbruget. Når eksempelvis Dansk Landbrugs Grovvarereselskab forleden kunne udsende meddelelse om, at renten for gæld til selskabet ville blive sat til 24 pct., så fortæller disse 24 pct. mere end mange ord om den stramme likviditet i landbruget og om, at det specielt er de husdyrproducerende landbrug, der har de største likviditetsvanskeligheder. At slette udlånene til indkøbsforeningerne som foreslået af landbrugsministeren er at forringe vilkårene for de brugsstørrelser, der i udpræget grad satser på den ani-